

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: DA JEG VAR SYG (1771)

Citation: Ewald, Johannes: "DA JEG VAR SYG (1771)", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 115. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald04val-shoot-workid65634/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

DA JEG VAR SYG

Heatua ille, qui procul negotiis — Horat:
(1771)

- L**YKSALIG Den, som langt fra Verdens Larm,
5 Er ikke riig — ey heller alt for arm
Hvis Siel kan uforstyrret tænke sig,
Og Væsenet, som den bør være lig!
Er Daarens Tilraab — Ærens tomme Skal,
Er Dynger af et glimrende Metal
10 Er gyldne Lænker — er en kronet Træl
Er Verden os saa vigtig, som vor Siæl?
Hvi sank din stærke Siæl afmægtig ned,
Du første Mand — dybt — til Ustadighed?
Hvi stodst du ikke stærk ved Almagts-Haand?
15 Hvi kom Adspredelser til Vilsdoms-Aand?
Thi kun Adspredelser var Siælens Død,
Ved Vredens Røst blev Tankerne forstrød
Nu rave de forvildede omkring,
Blant gode og blant skadelige Ting.
20 Siel hold din Salighed! — nu har du den!
Men Støvet kalder dig fra Himmelen!
Chimæren sluger Støvet, som du saae!
Nu veedst du selv ey hvad du tænker paa!
Ak! — naar min Andagt — naar min Bøn er varm,
25 Naar jeg opløftet — høyt — i Naadens Arm,
Udbreder Gud — og føler himlisk Lyst,
Hvi kommer da Dorine til mit Bryst?
Og naar jeg fandt den rene Kierlighed
Den Ild, som ingen Vils tør rødme ved,
30 Hvi river da en Tanke af Homer
Min Siel fra den Helene, som jeg seer?
Ak! stadig var vor Tanke god og vils,
Og Sielen fandt — og blev i Paradiis!
Thi Eftertanken kiender Salighed
35 Den finder den men hæfter ey derved.
O Adams Barn! — o ulyksalige!
Hvi søger du da selv Adspredelse?
Hvi svimler du? — See Strudelen! — og skielv!

Betænk! — hvad er saa kostbart, som du selv?
Lyksalig den, som ey den vilde Klang,
Af fulde Glas — og ey Sireners Sang
Ey Guidets Troldoms Røst — ey Klirrende
Af Mordrisk Staal, og ey Herolderne 5
Ey falske Venners Hvislen — Usles Graad
Kiedsommeliges Gaben — Daarers Raad
Ey stærke Fienders Brøl — ey Svages Skrig,
Berøver Gud — og Lyst — og Sands — og Sig!
Velkommen Gift, som raser i mit Bryst! 10
Velkomne Harm, som reent fordrev min Lyst!
Og Mangel — du som togst min sidste Ven,
Velkommen! — thi du gavst mig, Mig igien.
Som Skaberen kun henter Fryd af sig,
Og uden andres Hielp er lykkelig; 15
Saa skal jeg ære Ham — og føle Mig
Og glemme Roes — og Guld — og Brøl — og Skrig!

DE BRUTALE KLAPPERE. ET TRAGI-COMISK FORSPIL, TIL BRUG FOR DEN KONGELIGE DANSKE SKUEPLADS

(1771)

HANDLENDE PERSONER

BÜRGERSCHECK. ERAST.
BISTER. VERTEN.
RECHTBRUDER. VERTINDEN.
KLAPHANNS. KJELDERPIGEN.
SOLDATER OG MATROSER.

SKUEPLADSEN ER I ET VERTSHUUS.

FØRSTE OPTRIN

BÜRGERSCHECK. BISTER. RECHTBRUDER OG KLAPHANNS

(De sees stiddende ved et Bord, med Vinfasker og Glas for dem.)

BÜRGERSCHECK

(Til Bister.)

20 **S**A Broder! — klink! og høit! — stem i med Løve-
Toner! —
Høit! — længe leve vi, den fine Smags Dragoner! —
Dæden, som trodser os! dæ hver Coleurdeloup! —
Dæ hver en Pibere! — — — Hvad Fanden, sover du? —

BISTER

25 **H**a! — jeg er stum af Harm, — at mangel Bog-Orm
vover,

At tænke for sig selv — det undres ingen over —
Det var ja der' Natur, og naar misundte vi
En Muldvarp, en Fedant, det Støv han roder i? —
30 **H**vad er vel Hierne-Spind mod galoneerte Hatte? —
Og lad dem i der' Krog forkradse sig, som Katte! —
Og skrige — den er gal — den væver — den har
Ret! —

35 **S**aa Broder, faa den Skam, derskal fortryde det! —
Men — at de offentlig, og paa Parterrets Bænke —
Fordømt — saa nær ved os, tør sige hvad de tænke —